

Betænkning

over

I. forslag til lov om ændring i borgerlig straffelov.

(Narkotikakriminalitet) og

II. forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer.

(Afgivet af udvalget den 29. maj 1969).

Udvalget har i 8 møder drøftet lovfor-
slagene og har herunder haft 3 samråd med
justitsministeren, der ligeledes skriftligt har
besvaret en række spørgsmål fra udvalget.
Indenrigsministeren har ligeledes skriftligt
besvaret spørgsmål fra udvalget.

Udvalget har modtaget skriftlige hen-
vendelser fra følgende:

Stud. psych. Bente Barfoed som repræ-
sentant for en underskriftsliste med 77
navne, hvor der advares mod forslaget om
ændring i borgerlig straffelov,

Jyllands-Posten,

Ass. overlæge Finn Jørgensen, Sct. Hans
Hospital,

Landsforeningen til Hjælp for Misbrugere
af Rusgifte,

Narkotikaseminaret og

hr. Raymond Swing.

En deputation fra Narkotikaseminaret
har endvidere haft foretræde for udvalget.

Udvalget har erkendt, at de til udvalget
henviste lovforslag om ændring af borgerlig
straffelov og ændring af lov om euforise-
rende stoffer kun er et led i den række af
foranstaltninger, som skal gennemføres i
overensstemmelse med de synspunkter, der
er fremført i den af indenrigsministeren,
justitsministeren, socialministeren, under-
visningsministeren og udenrigsministeren
afgivne redegørelse for foranstaltninger mod
ungdomsnarkomani, samt de synspunkter,
der blev fremført under debatten om den til
statsministeren rettede forespørgsel ved-
rørende misbrug af narkotika. Udvalget
har fundet det ønskeligt, at folketinget
får mulighed for at følge den videre plan-
lægning og foranstaltningernes udførelse,

således at de fornødne oplysninger meddeles
udvalget, som da vil kunne rette henvendelse
til vedkommende minister. Der har end-
videre været enighed om, at oplysningerne
burde tilgå udvalget allerede under for-
beredelsen af de henvendelser til de bevil-
gende myndigheder, som foranstaltningerne
måtte nødvendiggøre. Indenrigsministeren
har meddelt udvalget, at han kan tilslutte
sig, at der gives udvalget lejlighed til at
følge den videre udvikling på dette område
derved, at der, inden truffne beslutninger
iværksættes, tilgår udvalget alle fornødne
oplysninger. Indenrigsministeren har end-
videre meddelt, at det er aftalt med ved-
kommende ministre, at afgivelse af oplys-
ninger og alle henvendelser til udvalget i
forbindelse hermed foretages af den mini-
ster, under hvis område det pågældende
spørgsmål hører. Under henvisning til oven-
stående skal udvalget henstille, at udvalget
i medfør af forretningsordenens § 7, stk. 6,
består indtil samlingens slutning.

Ad I. forslag til lov om ændring i borgerlig straffelov. (Narkotikakriminalitet).

Det er i bemærkningerne til lovforlaget
præciseret, at overtrædelser, der ikke falder
ind under den nye bestemmelse i straffeloven,
fortsat skal behandles på grundlag af
straffebestemmelsen i lov om euforiserende
stoffer, og at der ikke er tilsigtet nogen for-
højelse af det hidtil anvendte strafniveau i
disse sager. Det har været en afgørende
forudsætning for udvalget, at det kun bliver
der virkelig farlige og grove tilfælde, der
bliver omfattet af den nye straffebestem-
melse, samt at den forhøjede strafferamme

ikke smitter af på de straffe, der udmåles for de tilfælde, der fortsat skal bedømmes efter loven om euforiserende stoffer. Udvalget har haft lejlighed til at gøre sig bekendt med et udkast til et cirkulære fra rigsadvokaten, hvor der er fastsat nærmere retningslinjer for den tiltalepraksis, der skal følges på området for derved at sikre, at de nævnte forudsætninger for gennemførelsen af lovforslaget er opfyldt. Det fremgår af dette udkast, at udbredelse af heroin eller udbredelse af andre stoffer til et større antal tilfældige personer eller mod betydeligt vederlag eller under andre særligt skærpende omstændigheder, som f. eks. hvor modtagerne er børn, vil kunne være omfattet af § 191. Det samme gælder indsmugling, køb eller besiddelse af stoffer med forsæt til udbredelse af den beskrevne karakter. Indsmugling eller udbredelse af hash bør ifølge udkastet kun henføres til § 191, når der foreligger erhvervsmæssigt organiseret indsmugling af eller handel med hash i et omfang, der overstiger 10-15 kg. Udvalget foresætter, at § 191 kan anvendes, hvor det nævnte kvantum er noget mindre, når der er særligt skærpende omstændigheder, ligesom cirkulærudkastet kun siger, at der i sager, der drejer sig om mere end 10-15 kg, kan blive tale om at anvende § 191. Paragraffen bør altså ikke nødvendigvis citeres, når der i øvrigt foreligger formildende omstændigheder. Det fremgår endvidere, at sager, hvor der kan være spørgsmål om straf efter straffelovens § 191, skal forelægges for rigsadvokaten inden tiltale-rejsning.

Det har i udvalget været drøftet, om man helt kunne udelade udtrykket „et større antal personer“, så man derved tydeligere fik lagt vægten på „mod et betydeligt vederlag“. Justitsministeren har oplyst, at man ved den valgte formulering har ønsket også at kunne ramme personer, der foretager vederlagsfri uddeling eller overdragelse mod et beskedent vederlag med henblik på udvikling af et marked, når uddelingen eller salget er sket til et større antal personer. Det ligger derimod uden for den skærpede bestemmelses formål at ramme uddeling eller salg mod beskedent vederlag, når virksomheden foregår f. eks. i forbindelse med selskabelige sammenkomster o. lign.

og den, der udbreder stoffet selv hører til den pågældende kreds af unge.

Det har været drøftet, om det ved reglernes udformning vil være hensigtsmæssigt at skelne mellem hash og andre former for euforiserende stoffer. Justitsministeren har fremhævet, at der allerede i gældende praksis skelnes mellem, hvilket euforiserende stof der er tale om, således at reaktionerne er mildere, hvor det drejer sig om udbredelse af hash. Efter justitsministerens opfattelse bør denne retstilstand oprettholdes, og dette bør komme til udtryk i de instruktioner, der gives politi og anklagemyndighed. Justitsministeren har derimod fundet, at afgørende hensyn taler imod at undtage hash fra den foreslåede bestemmelse i § 191. Som det fremgår af det tidligere anførte, vil det gennem rigsadvokatens cirkulære blive sikret, at § 191 kun anvendes over for en erhvervsmæssig kriminalitet, der vedrører udbredelse af meget betydelige mængder hash. I betragtning af de store profitinteresser, der vil være til stede ved en erhvervsmæssig kriminalitet af denne art, har justitsministeren ment, at det ud fra almindelige hensyn til retshåndhævelsens effektivitet må anses for nødvendigt at kunne ramme udøverne med alvorlige straffe.

Udvalget har endvidere diskuteret, om det er påkrævet at placere straffebestemmelsen således, at der gives hjemmel til telefonaflytning. Justitsministeren har her fremhævet, at narkotikahandelens bagmænd med hensyn til forbrydelsens almenfarlige karakter fuldt ud kan sidestilles med dem, der overtræder andre bestemmelser i straffelovens kapitel 20, over for hvilke retsplejelovens § 750 a åbner mulighed for telefonaflytning efter dommerkendelse. Der har i udvalget fra flere sider været udtrykt betænkeligheder ved, at forslaget medfører adgang til telefonaflytning. Justitsministeren har imidlertid oplyst, at adgangen til telefonaflytning vil blive benyttet med største tilbageholdenhed, og han er enig i, at spørgsmålet kan drøftes på ny, når loven optages til revision. Udvalget lægger vægt på, at der i tiden, indtil loven tages op til revision, søges tilvejebragt et erfaringsgrundlag, der nærmere kan belyse, om det fortsat vil være

påkrævet at opretholde hjemmel til telefonaflytning.

Justitsministeren har oplyst, at det efter gældende praksis ikke er sædvanligt at afgøre sager vedrørende unge lovovertrædere, der har gjort sig skyldig i udbredelse af euforiserende stoffer, med tiltalefrafald. Justitsministeren har imidlertid fundet de almindelige hensyn, der har ført til en praksis med tiltalefrafald mod undergivelse af børne- og ungdomsforsorg som den almindelige reaktion over for unge under 18 år på andre områder, af så afgørende betydning, at man til trods for de modmodstående hensyn til retshåndhævelsens effektivitet finder det rigtigst, at de almindelige retningslinjer følges også over for unge under 18 år, der gør sig skyldig i udbredelse af euforiserende stoffer. På samme måde bør der efter justitsministeriets opfattelse, hvis sigtede er under 18 år, i overensstemmelse med praksis på andre områder vises tilbageholdenhed med at fremsætte begæring om fængsling. *Udvalget* skal i tilslutning til dette henstille, at der vises den yderste tilbageholdenhed med anvendelse af varetægtsfængsling. Den nødvendige isolation af sigtede under denne alder søges så vidt muligt gennemført ved anbringelse i en institution under børne- og ungdomsforsorgen. Et *mindretal* (de socialdemokratiske medlemmer af udvalget) har den principielle opfattelse, at man helt bør undgå fængsling af personer under 18 år. Der bør derfor omgående tilvejebringes institutioner under børne- og ungdomsforsorgen, hvor den nødvendige isolation kan finde sted, og hvor ungdomsnarkomaner kan blive behandlet.

Som bilag til betænkningen optrykkes udkast til cirkulære fra rigsadvokaten om forfølgningen af sager vedrørende overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer.

I betragtning af den usikkerhed, der knytter sig til spørgsmålet om, hvorledes problemerne omkring ungdomsnarkomanien vil udvikle sig, har udvalget fundet det naturligt, at også folketinget får lejlighed til at tage stilling til de erfaringer, der indhøstes. Justitsministeren har derfor stillet nedenstående ændringsforslag, hvorefter forslag om revision af denne lov forelægges folketinget i folketingsåret 1970-71.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Morten Lange) lovforslaget til *vedtagelse* med den af justitsministeren foreslåede ændring.

Et *mindretal* (Morten Lange) kan ikke give tilslutning til den skærpede straf ramme for narkotikahandel. Det anerkendes, at bemærkninger og cirkulærer indeholder forholdsvis rimelige begrænsninger af lovens anvendelsesfelt, men selv med disse begrænsninger må den stærke udvidelse af strafferammen anses for uønskelig.

Ad II. forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer.

Selve det foreliggende lovforslag har der været almindelig enighed om. I tilslutning til forslaget har der været stillet en række spørgsmål til indenrigsministeren om loven om euforiserende stoffer samt forhold i forbindelse med ungdomsnarkomanien, herunder om den blandt misbrugere af euforiserende stoffer forekommende leverbetændelse.

Det har været drøftet, om cannabisprodukterne burde legaliseres. Indenrigsministeren har oplyst, at såvel kontaktudvalget som sundhedsstyrelsen er af den opfattelse, at der ikke bør ske ændringer i lovgivningen om cannabis. Man har i den forbindelse henvist til, at cannabis er optaget i bilag 4 til De Forenede Nationers enkeltkonvention af 1961 og således placeret blandt de stoffer, der i henhold til konventionen er underkastet de strengeste kontrolforanstaltninger.

Ifølge de oplysninger, der er tilgået folketingets forskningsudvalg fra sundhedsstyrelsen, skyldes denne placering dog ikke en ren vurdering af disse stoffers farlighedsgrad, idet der tillige er lagt vægt på, at de ikke har nogen anerkendt medicinsk anvendelse. Det er over for udvalget blevet fremhævet, at der i den senere tid er rejst tvivl om disse stoffers placering med hensyn til farlighed i forhold til en række andre stoffer.

Udvalget har indhentet visse oplysninger om den hidtidige forskning omkring cannabisproblematikken. Udvalget finder ikke, at de foreliggende oplysninger giver noget

klart grundlag for en afgørelse i det rejste spørgsmål om en kontrolleret legalisering af cannabisprodukterne. Udvalget anser det derfor for ønskeligt, at der med henblik på en afklaring foretages en øget forskningsindsats til belysning af cannabisprodukternes farlighedsgrad, den retslige kontrols indvirkning på brugergruppen og andre spørgsmål af betydning for en endelig afgørelse af det ønskelige eller uønskelige i en indpasning af disse produkter i vort samfund.

Endelig finder udvalget, at man bør undersøge, om hensynet til en effektiv forebyggelse af stofmisbrug og behandling af stofmisbrugere kunne tale for, at sådanne handlinger, som alene angår omgang med stofferne med henblik på eget forbrug, eventuelt burde undtages fra den opregning af strafbare forhold, som findes i lov om euforiserende stoffer.

Bl. a. under hensyn til de her omtalte problemer finder udvalget, at loven om euforiserende stoffer bør optages til revision i folketingssamlingen 1970-71 sammen med straffelovens § 191. Udvalget har herved lagt vægt på, at der er tale om et samlet lov- og problemkompleks, der bør behandles som en enhed. Indenrigsministeren har i tilslutning hertil stillet nedenstående ændringsforslag, hvorefter loven om euforiserende stoffer forelægges for folketingsåret 1970-71.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med den af ministeren foreslåede ændring.

Ændringsforslag

til

I. forslag til lov om ændring i borgerlig straffelov (Narkotikakriminalitet).

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Langkilde.	Adam Møller,	Lis Møller.	Ellen Strange Petersen.	Ib Thyregod.
	formand.			
Merete Bjørn Hanssen.	Per Møller,	Else-Merete Ross.	Samuelsen.	Valbak.
	næstformand.			
Tastesen.	Lene Christensen.	Orla Møller.	Helge Nielsen.	

K. Axel Nielsen. Ivar Nørgaard. Morten Lange.

Til § 2.

Som nyt stykke indsættes:

„*Stk. 2.* Forslag om revision af denne lov forelægges folketingsåret 1970-71.“

Bemærkninger.

I betragtning af den usikkerhed, der knytter sig til spørgsmålet om, hvorledes problemerne omkring ungdomsnarkomanien vil udvikle sig, finder man det ønskeligt, at folketingsåret får lejlighed til at tage stilling til de erfaringer, der indhøstes.

II. forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer.

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 1.

Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:

„*3.* I § 4 indsættes som nyt stykke:

„*Stk. 4.* Forslag om revision af denne lov forelægges folketingsåret 1970-71.“

Bemærkninger.

Indenrigsministeriet finder det ønskeligt, at loven om euforiserende stoffer tages op til revision i forbindelse med revisionen af straffelovens § 191 i folketingsåret 1970-71 på baggrund af de erfaringer, der til den tid vil være indhøstet med hensyn til udviklingen af problemerne omkring ungdomsnarkomanien.

Bilag.

Udkast.

Cirkulære om forfølgningen af sager vedrørende overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer.

Ved lov nr. 00 af 00. . . . . 1969 om ændring i borgerlig straffelov (narkotikakriminalitet), der træder i kraft den 00. . . . . 1969, er i straffelovens § 191 indført en skærpet strafferamme for den mere professionelt prægede narkotikakriminalitet. Det er ved udarbejdelsen af lovforslaget forudsat, at der ikke som følge heraf sker nogen skærpelse i strafforfølgningen over for personer, hvis forhold fortsat skal behandles på grundlag af lov om euforiserende stoffer. For at sikre, at denne forudsætning opfyldes, skal jeg herved efter forhandling med justitsministeriet fastsætte følgende regler om forfølgningen af sager om overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer.

I. Forbrug (besiddelse, køb, modtagelse).

Efter lov 169 af 24. maj 1955 (der for så vidt angår konfiskationsbestemmelsen er ændret ved lov 213 af 4. juni 1965, § 69), er ind- og udførsel, salg, køb, udlevering, modtagelse, fremstilling, forarbejdning og besiddelse af de i bekendtgørelse 125 af 27. marts 1963 og bekendtgørelse 156 af 3. maj 1966 nævnte stoffer forbudt uden særlig tilladelse.

Forbuddet mod besiddelse — og tilsvarende gælder køb og modtagelse — er ifølge lovens forarbejder navnlig begrundet i retstekniske hensyn; besiddelse vil ofte være indikation for en udbredelse, som ikke lader sig bevise.

Som følge heraf vil der i reglen ikke være anledning til at indlede undersøgelse med henblik på at pålægge strafansvar for

besiddelse (køb eller modtagelse), når mistanken alene angår *eget forbrug af euforiserende stoffer*. I overensstemmelse hermed bør der vises tilbageholdenhed med af egen drift at indlede undersøgelse f. eks. på skoler, selv om politiet får formodning om, at der er konstateret misbrug af euforiserende stoffer.

Konstaterer politiet forbrug af euforiserende stoffer, bør det dermed forbundne strafansvar for besiddelse (køb, modtagelse) i reglen afgøres med, at der meddeles den pågældende en advarsel af politiet. Advarsel vil også kunne meddeles i gentagelsestilfælde, men i grovere gentagelsestilfælde og i tilfælde af gentagen besiddelse af andre euforiserende stoffer end hash bør der søges pålagt bødestraf. I forbindelse med meddelelsen af en advarsel eller pålæg af bøde vil der efter en bedømmelse i hvert enkelt tilfælde kunne være anledning til at henvise den pågældende til behandling, for så vidt der på stedet er etableret behandlingscenter for narkotikamisbrug.

Består overtrædelsen alene i besiddelse af euforiserende stoffer i forbindelse med eget brug, bør der således i reglen ikke nedlægges påstand om betinget dom, heller ikke i gentagelsestilfælde, eller udfærdiges tiltalefrafald med vilkår om børne- og ungdomsforsorg, men er lovovertræderen under 18 år; underrettes børne- og ungdomsværnet om sagen og den afgørelse, som er truffet.

Skal der rejses tiltale for andre forhold, bør forhold, der alene angår besiddelse i forbindelse med eget forbrug, ikke medtages særskilt i tiltalen.

Findes nogen i ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer, søges beholdningen beslaglagt og konfiskeret.

II. Udbredelse.

A. Almindelige regler.

Efterforskningen og retsforfølgningen bør koncentrere sig om overtrædelser, som består i indførsel, fremstilling, forarbejdning og salg af euforiserende stoffer. De retningslinjer, der opstilles for disse handlingstyper, finder tilsvarende anvendelse på køb og besiddelse, når der er formodning om, at erhvervelsen er sket med udbredelse for øje.

Den retspraksis, der foreligger, viser, at der anlægges en væsentlig mildere bedømmelse, når overtrædelser angår udbredelse af cannabisprodukter, hash og marihuana, end når forholdet vedrører andre euforiserende stoffer, f. eks. preludein, opiums præparater og LSD. Denne skelnen bør anklagemyndigheden søge at fastholde.

1. Området for bødeførelser.

Sager, som angår *lejlighedsvis overladelse af hash uden vederlag*, vil kunne afgøres med advarsel eller bøde. Der nedlægges også påstand om bøde, når overtrædelser består i *lejlighedsvis fordeling af mindre kvanta af hash* blandt kammerater mod vederlag i form af en andel af det indkøbte stof til eget forbrug eller et ringe kontant vederlag. Der vil ligeledes kunne akkviesceres ved bødestraf samt konfiskation af eventuelt udbytte, når der foreligger *salg af hash*, hvor det samlede vederlag ikke overstiger 400-500 kr. og forholdet må anses som et enkelt eller enkelte isolerede tilfælde af udbredelse.

Derimod må udbredelse selv af små mængder af *andre euforiserende stoffer end hash* sædvanligvis anses som en så alvorlig lovovertrædelse, at bødestraf i forbindelse med konfiskation kun finder anvendelse, når mængden er ganske ubetydelig, eller overladelsen har en lejlighedspræget karakter og er sket uden vederlag. Er gerningsmanden under 18 år, vil området for bødeførelser kunne udstrækkes lidt videre.

2. Betinget — ubetinget dom.

Betinget dom — eventuelt i forbindelse med bøde og konfiskation — vil uden særlig begrundelse kunne accepteres i sager,

der angår første gangs salg af hash, hvor det samlede vederlag ikke overstiger 1.000 kr. og forholdet må anses for et enkelt eller enkelte isolerede tilfælde af udbredelse. Dette gælder dog ikke, hvis der foreligger skærpende omstændigheder som f. eks. udbredelse i ikke ubetydeligt omfang til børn under 16 år. Der må sædvanligvis søges opnået *ubetinget straf* i sager, som angår udbredelse af andre euforiserende stoffer, medmindre anvendelse af betinget dom er ubetænkelig som følge af forudgående varetægtsfængsling eller er begrundet i gerningsmandens unge alder, eller oplysningerne om hans personlige forhold gør det antageligt, at en betinget dom, eventuelt med vilkår om afvænningsbehandling, må anses for mere formålstjenlig til at afholde gerningsmanden fra ny kriminalitet.

B. Særregler vedrørende unge, hvor sagen ikke kan afgøres med bøde.

Er *gerningsmanden under 18 år*, forholdes der i reglen på tilsvarende måde som ved berigelsesforbrydelser begået af personer under denne alder, jfr. mit cirkulære af 4. august 1966 om behandlingen af sager mod unge lovovertrædere. Påstand om kortvarig almindelig ubetinget frihedsstraf — eventuelt som led i en kombinationsdom — vil dog kunne være formålstjenlig, når hverken forholdet eller de personlige oplysninger giver grundlag for ungdomsfængsel, og der foreligger særligt skærpende omstændigheder, som f. eks. udbredelse i ikke ubetydeligt omfang til børn under 16 år eller gentagne grove overtrædelser.

Er *gerningsmanden under 21 år*, vil betinget dom kunne accepteres i videre omfang end for personer over denne alder. Opmærksomheden må være henvendt på, om der til en betinget dom bør knyttes vilkår om afvænningsbehandling, jfr. straffelovens § 57, 3)-5), eller om der bør nedlægges påstand om en foranstaltning efter straffelovens § 70.

C. Straffelovens § 191.

Angår det straffbare forhold udbredelse af *heroin* eller udbredelse af *andre stoffer til et større antal tilfældige personer eller mod betydeligt vederlag* eller under andre særligt skærpende omstændigheder som f. eks.,

hvor modtagerne er børn, vil forholdet kunne være omfattet af *straffelovens § 191*. Det samme gælder indsmugling, køb eller besiddelse af stoffer med forset til udbredelse af den beskrevne karakter. Indsmugling eller udbredelse af hash bør (ifølge forarbejderne) kun henføres under denne bestemmelse, når der foreligger erhvervsmæssig organiseret indsmugling af eller handel med hash i et omfang, der overstiger 10-15 kg. Om forelæggelse af sådanne sager henvises til afsnit IV.

D. Udlændinge.

Er gerningsmanden udlænding uden fast tilknytning til landet, kan forholdsregler med et forsorgsmæssigt indhold sædvanligvis ikke anses for formålstjenlige, og der bør i reglen nedlægges påstand om ubetinget frihedsstraf, såfremt udvisning, eventuelt i forbindelse med bøde og konfiskation, ikke kan anses for en tilstrækkelig reaktion.

III. Varetagtsfængsling.

I lovovertrædelser, der består i udbredelse af euforiserende stoffer, vil en flerhed af personer som regel være impliceret. Da det ved pågribelsen jævnlige vil være usikkert, hvilket omfang overtrædelserne har, vil opklaringshensyn, således at tidligere og efterfølgende led i omsætningskæden ikke underrettes, konstruerede forklaringer aftales og beholdninger bortskaffes, hyppigt gøre det påkrævet at søge fængsling iværksat, og ofte vil der ved lovovertrædelser, der består i udbredelse af narkotika, tillige være særlig grund til at frygte, at sigtede vil fortsætte

sin strafbare virksomhed. Er sigtede under 18 år, bør der dog i overensstemmelse med praksis på andre områder vises tilbageholdenhed med at fremsætte begæring om fængsling, således at fængsling kun søges iværksat, når mistanken vedrører særligt grove tilfælde, eller der foreligger alvorlige tilfælde af gentagelse. Den nødvendige isolation af sigtede under denne alder søges så vidt muligt gennemført ved anbringelse i en institution under børne- og ungdomsforsorgen.

IV. Forelæggelsesregler.

1. Foreligger der oplysninger om et intensivt eller langvarigt misbrug af euforiserende stoffer, eller giver oplysningerne om gerningsmandens personlige forhold i øvrigt anledning dertil, iværksættes mentalundersøgelse.

Anses gerningsmanden ved den retspsykiatriske undersøgelse for utilregnelig eller strafuegnet, forelægges sagen for mig i overensstemmelse med de almindelige regler om forelæggelse af sådanne sager.

2. Sager vedrørende unge lovovertrædere forelægges for statsadvokaten og for mig i overensstemmelse med de almindelige regler om forelæggelse i sådanne sager.

3. Sager, hvor der kan være spørgsmål om straf efter straffelovens § 191, forelægges for mig inden tiltalerejsningen.

4. Indtil videre opretholdes forskriften om efterfølgende forelæggelse for mig af alle sager om overtrædelse af loven om euforiserende stoffer. Indsendelsen sker gennem vedkommende statsadvokat.